

Sophia's Hoeve, links koeienkadavers onder een zeil.

Boer Willem heeft het al jaren geleden opgegeven

500-archief

Het PAROOL donderdag 29 april 1999

MARC MEIJ en
ROB ROMBOUTS

DUIVENDRECHT - Waar de boer woont van wiens erf zondag 24 verwaarloosde koeien zijn afgevoerd? Eén van de drie keurige dames die in het voorjaarszonnetje op de Rijksstraatweg in Duivendrecht staan te keuvelen, knikt met het hoofd, haar gewatergolfde haardos deint mee. "Verderop, je ruikt het wel. Maar oordeel niet te snel," laat ze er meteen op volgen. "Het is een oude man."

Vlak bij station Duivendrecht, naast de kerk, woont boer Willem. Vanonder een oranje zeil steekt een besmeurde bruine koeienpoot, het scheenbeen ontveld en bloederig. Twee kadavers liggen in afwachting van het destructiebedrijf langs de weg. Een roestig hek houdt het zeil op zijn plaats.

Voorbijgangers stoten elkaar aan, vingers gaan naar de neus. Een bestuurder zet zijn auto stil en werpt een blik op de boerderij, momenteel de meest besproken plaats van Duivendrecht - ook al omdat de gemeente plannen heeft de boerderij te slopen om er huizen te bouwen.

De boerderij, die volgens een opschrift op een door struiken overwoekerd hek *Sophia's Hoeve* heet, ligt tussen het ontluikende groen. Een zandpad voert langs de kadavers naar een gebarsten stoep en een vervelozende deur.

Zonderling

Het geklingel van de trekbel lokt geen reactie uit. Niet verwonderlijk, weten buurtbewoners, want vrijgezel Willem (65) is niet dol op mensen. Hij is een beetje een zonderling. En toen zijn vader enkele jaren geleden overleed en de huishoudster ook niet meer langskwam, ging het snel bergafwaarts met hem.

Hij verwaarloosde zichzelf, de boerderij en de koeien. De boer

is nogal in de war, zegt een buurvrouw, hij heeft last van achtervolgingsangsten. Voor niets of niemand doet hij de deur nog open, ook niet voor mensen die hulp aanbieden. Vrienden komen niet aan huis, ook een televisie ontbreekt. Vaak zit eenzame Willem uren in zijn auto naar de radio te luisteren.

Die auto - een grijze Mercedes 300D - staat naast de boerderij. Willem heeft net boodschappen gedaan, op de achterbank liggen brood, aardbeien, potten appelmoes en een pak Taksì. Verderop hangt een gigantische staldeur uit de scharnieren, stro en stront puilen uit de opening. In de kozijnen gebroken glas.

De overdekte hooiberg achter de boerderij gebruikte Willem als mestvaalt. Dat was een mooie manier om te voorkomen dat de Milieudienst, die volgens Willem fotograferend overvloed, erachter kwam dat hij zich niet aan de mestregels hield. Gevolg was wel dat Willem telkens voer moest halen voor zijn dieren.

Eén van zijn 24 koeien werd zaterdagochtend ziek en viel in de sloot. Met de buurman probeerde Willem het beest op zijn poten te krijgen. Tevergeefs. In een dierenarts had Willem geen zin, want wist hij: het dier heeft het aan de lever en gaat toch dood. Niets meer aan te doen.

Stadse burens uit een nieuwbouwwijkje verderop raakten in paniek bij het zien van een stervende koe die zijn kop nog af en toe bewoog, en belden 112.

Die kwam, net als de Algemene Inspectiedienst (AID) van het ministerie van Landbouw met groot materieel. Tot schrik van de buurt. "Er was zelfs zo'n man in een wit pak. Ik dacht meteen aan de gekkekoeienziekte," aldus een bewoonster.

Willem is een bekende van de AID. Eerder was hij nalatig bij het inenten van zijn kudde, en de politie kwam ook vaak langs. Voer kregen de runderen genoeg, daar lag het niet aan, zeggen de burens. Maar Willem was

slordig. De koeien stonden altijd tot aan hun buik in de mest.

Toen de AID de dieren zondag kwam halen, moesten ze de wagens worden ingeduwde. Een koe werd uit haar lijden verlost, in de stal lag een dood rund. 's Avonds sloeg Willem een touw om de trekhaak van zijn Mercedes en sleepte hij de kadavers naar de kant van de weg.

Hoe nu verder? De buurvrouw werpt nog eens een bedenkelijke blik op de overkant. Volgens haar krijgt Willem nog wel een kans. Zij blijft in elk geval zijn katten te eten geven, anders gaan die ook dood. De buurt is bang dat de gemeente Ouderamstel, die de boerderij aan Willem verpacht, de boerderij zal slopen om vlak naast het station huizen neer te zetten. Dat plan wordt deze week in een commissievergadering behandeld.

Tegenzet

De stichting Oud-Duivendrecht heeft als tegenzet een aanvraag ingediend om de boerderijen van Willem en zijn buurman op de monumentenlijst te krijgen. Ouderamstel heeft tot woede van de stichting Monumentenzorg geadviseerd de panden niet op de lijst te zetten.

Buurman Johan Euwe van de stichting wappert met een rapport van de stichting Historische Boerderij, waarin Sophia's Hoeve wordt geprezen. "Alles is nog in oorspronkelijke staat. De gemeente doet niet aan onderhoud en zegt nu dat gesloopt kan worden vanwege de slechte staat."

De gemeente erkent 'minimaal' onderhoud. "In afwachting van de uiteindelijke bestemming van de plek hebben we het onderhoud tot het minimum beperkt," zegt beleidsmedewerker J. van Putten.

Euwe biedt een kijkje in zijn achtertuin met uitzicht op weide en spoordijk. "Ik ben hier gaan wonen vanwege het riante uitzicht. Oké, Willem is een beetje eigenaardig en slordig, maar laat hem zitten."

Willem van der Vaart in de deuropening van de Sophia's hoeve
Foto Weekblad De Echo 13 december 2000

Links: Ans Quirijnen-Cocx, secretaris van de Stichting Oud-Duivendrecht.
De SOD zet zich in voor het behoud van het landelijk en historisch karakter van Duivendrecht,
de verstedelijkte kern van de gemeente Ouder-Amstel

*"Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden,
Wie kan voelen, wat je hebt doorstaan."*

Hij kon niet verder leven, eenzaam, onbereikbaar voor iedereen,
heeft hij besloten rust te zoeken.
Op woensdag 24 januari 2001 is van ons heengegaan onze broer en oom

Willem van der Vaart

in de leeftijd van 67 jaar.

Uit aller naam:
Marrie
Lammert

Duivendrecht
Correspondentie-adres:
L.van der Vaart
Jacob van Lennepaan 16
3743 AR Baam

De begrafenis heeft reeds in besloten kring plaatsgevonden.

Op woensdag 24 januari 2001 overleed

Willem van der Vaart

*"Het leven hier werd jou te zwaar.
Je vluchtte. In de hoop dat je nu rust hebt,
vechten wij door."*

Namens het bestuur van de
Stichting Oud-Duivendrecht
J. Euwe-Beaufort (voorzitter)
A.H. Quirijnen-Cocx (secretaris)